

3. *Articolul 6 din Directiva 2003/88 trebuie interpretat în sensul că se opune, în principiu, unei situații în care, deși contractul de muncă al unui pădurar prevede că timpul de lucru maxim este de opt ore pe zi, iar timpul maxim săptămânal este de 40 de ore, în realitate acesta asigură paza cantonului silvic aflat în gestiunea sa, în temeiul unor obligații legale, fie în mod permanent, fie într-un mod care face să fie depășit timpul de lucru maxim săptămânal prevăzut la acest articol. Este de competența instanței de trimitere să efectueze verificările necesare pentru a aprecia dacă aceasta este situația în cauză cu care este sesizată și, eventual, să verifice dacă sunt respectate în speță condițiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) din Directiva 2003/88 sau la articolul 22 alineatul (1) din aceasta, referitoare la posibilitatea de a deroga de la articolul 6 menționat.*
4. *Directiva 2003/88 trebuie interpretată în sensul că obligația angajatorului de a plăti drepturile salariale sau cele care pot fi asimilate acestora pe perioada în care pădurarul are obligația de a asigura paza cantonului silvic aflat în gestiunea sa nu intră sub incidența directivei menționate, ci a dispozițiilor relevante din dreptul național.*

(¹) JO C 221, 14.8.2010.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 18 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana — Spania) — David Montoya Medina/Fondo de Garantía Salarial, Universidad de Alicante

(Cauza C-273/10) (¹)

(Articolul 104 alineatul 3 din Regulamentul de procedură — Politica socială — Directiva 1999/70/CE — Clauza 4 din Acordul-cadru privind munca pe durată determinată — Contracte de muncă pe durată determinată în sectorul public — Dreptul la sporurile triennale de vechime — Principiul nediscriminării)

(2011/C 186/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: David Montoya Medina

Pârâte: Fondo de Garantía Salarial, Universidad de Alicante

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana — Interpretarea clauzei 4 punctul 4 din anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind Acordul-cadru cu

privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129) — Contracte de muncă de lector-cercetător încheiate cu universități publice — Excluderea anumitor beneficii pentru contractele cu durată determinată

Dispozitivul

Clauza 4 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care, fără nicio justificare obiectivă, rezervă dreptul de a primi un spor de vechime numai lectorilor doctori pe durată nedeterminată, cu excluderea lectorilor doctori pe durată determinată, în cazul în care, în ceea ce privește primirea acestui spor, cele două categorii de lucrători se află în situații comparabile.

(¹) JO C 221, 14.8.2010.

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 14 martie 2011 — Ravensburger/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Educa Borrás SA

(Cauza C-370/10) (¹)

[Recurs — Marcă comunitară — Marca figurativă EDUCA Memory game — Cerere de declarare a nulității formulată de titularul mărcilor verbale naționale și internaționale MEMORY — Respingere a cererii de declarare a nulității de către camera de recurs — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) — Motive relative de refuz]

(2011/C 186/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Ravensburger AG (reprezentanți: H. Harte-Bavendamm și M. Goldmann, Rechtsanwälte)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent), Educa Borrás SA

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 19 mai 2010, Ravensburger/OAPI (T-243/08), prin care Tribunalul a respins o acțiune în anulare formulată de titularul mărcilor verbale naționale și internaționale

„MEMORY” pentru produse din clasa 28 împotriva Deciziei R 597/2007-2 a Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 8 aprilie 2008 de anulare a deciziei diviziei de anulare prin care se admite cererea de declarare a nulității formulată de recurentă împotriva mărcii figurative „EDUCA Memory game” pentru produse din clasa 28

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Ravensburger AG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 260, 25.9.2010.

Acțiune introdusă la 28 februarie 2011 — Comisia Europeană/Regatul Danemarcei

(Cauza C-95/11)

(2011/C 186/18)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal, agent, și H. Peytz, avocat)

Pârât: Regatul Danemarcei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin autorizarea unor persoane neimpozabile de a face parte dintr-un grup TVA, Regatul Danemarcei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (¹);
- obligarea Regatului Danemarcei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Pentru motive de simplificare administrativă și de prevenire a anumitor forme de fraude, Directiva 2006/112 permite statelor membre să considere două sau mai multe persoane impozabile drept persoană impozabilă unică. În opinia Comisiei, directiva menționată nu permite persoanelor neimpozabile să facă parte dintr-un asemenea grup TVA, astfel încât să aibă drepturile și obligațiile persoanelor impozabile. Prin urmare, legea daneză care autorizează persoanele neimpozabile să facă parte dintr-un grup TVA nu este compatibilă cu directiva.

(¹) JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgerichts Innsbruck (Austria) la 18 martie 2011 — Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt Gesellschaft mbH/Betriebsrat Bord der Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt Gesellschaft mbH

(Cauza C-132/11)

(2011/C 186/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgerichts Innsbruck (Austria)

Părțile din acțiunea principală

Apelantă: Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt Gesellschaft mbH

Intimat: Betriebsrat Bord der Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt Gesellschaft mbH

Întrebările preliminare

1. Dreptul Uniunii în vigoare în prezent, în special articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene [coroborat cu articolul 6 alineatul (1) TUE], principiul general de drept al Uniunii [articolul 6 alineatul (3) TUE] privind interzicerea discriminării pe motiv de vârstă și articolele 1, 2 și 6 din Directiva 2000/78/CE (¹), se opune unei dispoziții dintr-o convenție colectivă națională care discriminează în mod indirect lucrătorii mai în vârstă, prin faptul că, la încadrarea în grupele de salarizare prevăzute în convenția colectivă de muncă și, astfel, pentru stabilirea nivelului remunerației, ia în considerare numai competențele și cunoștințele dobândite în calitate de însoțitori de zbor în cadrul unei anumite companii aeriene, nu și competențele și cunoștințele cu conținut identic dobândite la o altă companie aeriană aparținând aceluiași grup? Această constatare este aplicabilă și raporturilor de muncă încheiate înainte de 1 decembrie 2009?
2. O instanță națională poate să declare nulă în parte și să renunțe la aplicarea unei clauze dintr-un contract individual de muncă ce încalcă în mod indirect articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, principiul general de drept al Uniunii privind interzicerea discriminării pe motiv de vârstă și/sau articolele 1, 2 și 6 din Directiva 2000/78/CE, prin analogie cu Hotărârea Rieser Internationale Transporte (²) și cu jurisprudența din cauzele privind înțelegeri care încalcă dreptul concurenței, precum Hotărârea Béguelin Import (³), în temeiul efectului orizontal direct al drepturilor fundamentale ale Uniunii?

(¹) Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

(²) Hotărârea din 5 februarie 2004, Rieser Internationale Transporte (C-157/02, Rec., p. I-1477).

(³) Hotărârea din 25 noiembrie 1971, Béguelin Import (22/71, Rec., p. 949).